

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpată, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2020, în cauza penală privind-o pe

OLARI Mariana XXXXX, născută la XXXXX,
originară din XXXXX, domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.03.2019– 15.05.2019;

Instanța de apel: 27.06.2019 – 18.09.2019;
23.06.2020- 05.10.2020;

Instanța de recurs: 25.11.2019 – 10.03.2020;
21.01.2021-03.03.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 15 mai 2019, Olari Mariana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. e¹) Cod penal și prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei.

A fost dispusă încasarea de la Olari Mariana în beneficiul lui Borșci Maria suma de 40.000 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 100.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, iar în total suma de 140.000 lei, cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune.

Au fost trecute în contul statului cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 5670 lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, Olari Mariana la data de 30.01.2019 în jurul orelor 19:30, aflându-se în domiciliul său situat în XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a inițiat o ceartă cu concubinul său Borșci Vitalie, și, acționând cu intenție directă, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale ilegale, având asupra sa un cuțit de bucătărie, urmărind scopul de omor, în vederea realizării scopului său infracțional, s-a apropiat de ultimul și profitând de faptul că

Borșci Vitalie era poziționat pe spate pe o canapea din acea odaie, dânsa, i-a aplicat ultimului o lovitură cu cuțitul dat - în regiunea toracelui, provocându-i astfel, plagă înțepat-tăiată a toracelui cu lezarea plămânului drept, urmată de o hemoragie internă - fiind vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață, în rezultatul căruia Borșci Vitalie a decedat pe loc la scurt timp.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror și avocatul Chitoroga Ion în numele inculpatei.

3.1 Procurorul prin cererea de a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanța prin care să fie încasate de la Olari Mariana cheltuielile judiciare în contul statului în sumă totală de 5670 lei (cheltuieli suportate de stat pentru efectuarea expertizei judiciare medico-legală nr. 201912C0014 din 15.03.2019 și a expertizei judiciare (psihiatrice) nr. 201935A0063 din 28.02.2019.

În motivarea cererea procurorul a invocat că argumentul instanței de judecată precum că cheltuielile judiciare urmează a fi trecute în contul statului ținând cont de obligația statului reprezentat de organul de urmărire penală privind îndeplinirea acțiunilor procedurale penale necesare pentru realizarea scopului procesului penal și stabilirea adevărului în procesul penal nu este plauzibil în situația în care contravine art. 228 alin. (5) Cod de procedură penală și urmau totuși a fi încasate de la inculpată pentru a fi recuperate cheltuielile suportate de către instituțiile medicale la efectuarea expertizelor judiciare în cauză, luând în considerație mărimea acestor cheltuieli, circumstanțele excepționale ale cazului dat, personalitatea inculpatei și situația ei materială, precum și caracterul infracțiunii de care a fost recunoscută vinovată Mariana Olari.

3.2 Avocatul Chitoroga Ion în numele inculpatei prin depunerea cererii de apel a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatei să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, și anume suspendarea executării pedepsei până la împlinirea de către copilul XXXXX a vârstei de 8 ani, adică până la data de 13.12.2020, cu respingerea acțiunii civile.

În motivarea apelului s-a indicat că:

- inculpata a recunoscut vina, nu a solicitat administrarea de noi probe și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată. Atât pe parcursul desfășurării urmăririi penale, cât și pe parcursul judecării cauzei penale inculpata a avut un comportament exemplar, recunoscându-și vina și oferind declarații a contribuit la cercetarea multiaspectuală a cauzei penale și elucidarea tuturor circumstanțelor ce au importanță în soluționarea justă a cauzei. Tot inculpata a fost cea care a anunțat organele de drept privind cele întâmplate, nu a încercat să distrugă sau să ascundă careva probe;

- prima instanță urma să țină cont de circumstanțele de fapt ce au stat la baza comiterii faptei și anume comportamentul victimei, or, acesta adesea aplica violența asupra inculpatei, context în care la data de 11.07.2018 a fost emisă ordonanța de

protecție a violenței în familie în numele victimei Olari Mariana, agresor fiind Borșci Vitalie;

- în conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod Penal, prima instanță urma să țină cont că copilul minor XXXXX, nu a împlinit vârsta de 8 ani, respectiv, urmează a fi suspendată executarea pedepsei până la împlinirea vârstei de 8 ani, adică până la 13.12.2020;

- acțiunea civilă urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată, deoarece este lipsită de un suport probatoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2019, au fost respinse apelurile declarate de procuror și de avocatul Chitoroga Ion în numele inculpatei și s-a menținut sentința primei instanțe fără modificări.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatei încadrarea juridică corespunzătoare.

Din materialele cauzei penale a rezultat că la faza urmăririi penale a fost dispusă efectuarea expertizelor judiciare, și anume a expertizei medico-legale (raportul de expertiză judiciară nr. 201912C0014 din 15 martie 2019) - în sumă de 4592 lei și a expertizei judiciare psihiatrice (raportul de expertiză judiciară nr. 201935A0063 din 28 februarie 2019) - în sumă de 1078 lei. În total, pentru efectuarea expertizelor judiciare au fost suportate cheltuieli în mărime de 5670 lei.

Instanța de apel a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 5670 lei, întrucât norma procesual-penală prevăzută la art. 227 Cod procedură penală prevede clar și evident care anume cheltuieli urmează a fi puse pe seama inculpatului, însă la această categorie nu se includ cheltuielile suportate la efectuarea expertizelor judiciare, la caz a expertizei judiciare medico-legale din 15 martie 2019 și a expertizei judiciare psihiatrice din 28 februarie 2019.

În speță acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare, care însă nu sunt reglementate la prevederile alin. (1) art. 228 Cod procedură penală.

Drept urmare, în cazurile în care expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, or, potrivit art. 227 alin. (1), (3) și art. 229 alin. (1) Cod procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede o altă modalitate.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Chitoroga Ion în numele inculpatei, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia soluției instanței de fond în partea individualizării pedepsei penale, a reținut că acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 145 alin. (2), lit. e¹) Cod Penal pentru care legea penală prevedea pedeapsa sub formă de închisoare de la 15 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață. În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (6) Cod Penal, infracțiunea imputată inculpatei se califică ca infracțiune „excepțional de gravă”. În conformitate cu art. 76 Cod Penal, s-a reținut circumstanță atenuantă - recunoașterea vinovăției, iar potrivit art. 77 Cod Penal, ca circumstanță agravantă s-a stabilit săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică.

În contextul prevederilor art. 96 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a respins solicitarea avocatului privind amânarea executării pedepsei până la împlinirea de către copilul XXXXX a vârstei de 8 ani, adică până la data de 13.12.2020, deoarece prevederile art. 96 Cod Penal nu sunt incidente în speța dată, fiind incidente excepțiile reglementate expres la alin. (1) art. 96 Cod penal, și anume faptul că inculpatei i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen mai mare de 5 ani, și anume de 10 ani, iar infracțiunea comisă de inculpată se califică ca o infracțiune excepțional de gravă, prevăzută la Capitolul II din Partea Specială a Codului Penal.

Cu referire la argumentele de apel invocate că inculpata a recunoscut vina, nu a solicitat administrarea de noi probe și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, atât pe parcursul desfășurării urmăririi penale, cât și pe parcursul judecării cauzei penale inculpata a avut un comportament exemplar, recunoscându-și vina și oferind declarații a contribuit la cercetarea multiaspectuală a cauzei penale și elucidarea tuturor circumstanțelor ce au avut importanță în soluționarea justă a cauzei, că inculpata a fost cea care a anunțat organele de drept privind cele întâmplate, nu a încercat să distrugă sau să ascundă careva probe, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, deoarece aceste aspecte nu condiționează aplicarea art. 96 Cod Penal, ci se evaluează în procesul general de individualizare a pedepsei penale.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele avocatului Chitoroga Ion expuse supra, or, în cadrul cercetării judecătoreștii nu a fost stabilit faptul că ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, au provocat infracțiunea.

În acest sens, instanța de apel din declarațiile inculpatei date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță și susținute în instanța de apel, a stabilit faptul că inculpata intenționat a săvârșit o faptă social periculoasă, adică omorul unei persoane săvârșit asupra unui membru de familie, or, aceasta aflându-se la domiciliul său, acționând cu intenție directă, i-a aplicat concubinului său Borșci Vitalie o lovitură cu cuțitul în regiunea toracelui, în rezultatul cărui fapt ultimul a decedat la scurt timp.

Totodată, prima instanță n-a putut reține faptul că existența ordonanței de protecție a violenței în familie în numele victimei Olari Mariana, agresor fiind Borșci Vitalie ar ameliora răspunderea penală a inculpatei, or, în situația în care victima Borșci Vitalie prezenta un pericol pentru viața și sănătatea inculpatei, ultima urma să

solicite intervenția organelor de drept. Însă, din declarațiile inculpatei Olari Mariana rezultă că ea împreună cu concubinul ei Borșci Vitalie și cu alte persoane au consumat băuturi alcoolice, fiind ambii în stare de ebrietate. La fel, din declarațiile inculpatei rezultă că victima Borșci Vitalie fiind culcat în pat a început s-o numească cu cuvinte necenzurate, ea crezând că el se îndârjește la ea, i-a aplicat o lovitură cu cuțitul în regiunea pieptului. Dânsa a declarat că i-a aplicat lovitura cu cuțitul lui Borșci Vitalie, doar să-l sperie puțin.

În acest context, instanța de apel a stabilit că inculpata a acționat cu intenție directă la comiterea infracțiunii, dânsa își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și în mod conștient a dorit și a admis survenirea acestor urmări.

În ceea ce privește solicitarea părții apărării privind respingerea acțiunii civile ca fiind neîntemeiată, deoarece este lipsită de un suport probatoriu, instanța de apel a considerat pasibilă respingerii, or, în acest sens, instanța de apel a reținut că prin certificatele anexate la acțiunea civilă, se confirmă că partea civilă a suportat cheltuieli pentru înmormântarea victimei Borșci Vitalie în sumă totală de 40.000 lei.

În ceea ce privește cuantumul despăgubirilor morale în mărime de 100.000 lei, încasate de prima instanță din contul inculpatei în beneficiul succesorului legal al părții vătămate Borșci Maria, instanța de apel a stabilit că în urma acțiunilor infracționale comise de inculpată în mod cert succesorului părții vătămate, cât și rudelor acestuia i s-au cauzat suferințe psihice incomensurabile.

În conformitate cu art. art. 1422, 1423 Cod civil, instanța de apel a apreciat că prima instanță just a soluționat acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral și a dispus încasarea de la inculpata în beneficiul succesorului legal al părții vătămate Borșci Maria a sumei de 100.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, ce reprezintă o justă și echitabilă satisfacție a prejudiciului moral suferit de reclamantă.

6. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror și de inculpată care au solicitat casarea deciziei instanței de apel

6.1 Procurorul a invocat ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat că:

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, fiindu-i aplicată inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, astfel, consideră soluția neîntemeiată;

- decizia în partea neîncasării cheltuielilor judiciare de la inculpată în sumă de 5670 lei, contravine normelor procesuale penale în vigoare;

- efectuarea cheltuielilor de judecată în cauza penală este provocată de săvârșirea infracțiunii, care evident impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind

fapta sa infractionala, deoarece fara savarsirea infractiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- obligatia inculpatului condamnat de a suporta cheltuielile judiciare este principala de vreme ce savarsirea infractiunii atrage in mod inevitabil desfasurarea urmaririi penale si a judecarii cauzei, inclusiv pentru a i se aplica infractorului pedeapsa de a suporta cheltuielile judiciare ii revin acestuia in principal;

- instanta de apel nu a indeplinit cerintele stipulate in prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedura penala.

6.2 Impotriva deciziei de apel, inculpata a inaintat cerere de recurs, fara a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedura penala, solicitand stabilirea unei pedepse mai blande cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedura penala;

In motivarea recursului ordinar, inculpata a mentionat ca nu este de acord cu decizia instantei de apel, deoarece i s-au aplicat doua pedepse. Instanta de apel nu a luat in considerare faptul recunoasterii vinovatiei, precum si judecarii cauzei in procedura simplificata;

7. Prin decizia Curtii Supreme de Justitie din 10 martie 2020, s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de catre inculpata. Recursul ordinar declarat de catre procuror a fost admis, s-a casat decizia in partea cheltuielilor de judecata, si s-a dispus rejudecarea cauzei in aceasta parte de catre aceiasi instanta de apel, in alt complet de judecata. In rest, dispozitiile hotararii atacate s-a mentinut.

8. In motivarea deciziei instanta de recurs a mentionat ca, inculpata nu a invocat nici un temei pentru recurs ordinar prevazute la art. 427 alin. (1) Cod de procedura penala, insa reiesind din esenta argumentelor invocate s-a atestat ca critica decizia instantei de apel dintr-un singur considerent, si anume invoca dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, potrivit caruia hotararile instantei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instantele de fond si de apel in cazul cand s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Prin urmare, eroarea de drept invocata de catre inculpata nu si-a gasit confirmare in cadrul examinarii cauzei in ordine de recurs ordinar.

Verificand legalitatea deciziei atacate sub aspectele invocate de procuror, instanta de recurs a retinut ca in speța temeiul de recurs prevazut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penala, si-a gasit confirmarea sub aspectul ca instanta de apel nu s-a pronuntat asupra motivelor invocate in apel de catre procuror.

La acest capitol, analizand partea descriptiva a deciziei instantei de apel s-a atestat ca instanta de apel contrar cerintelor art. 414 alin. (5) Cod de procedura penala nu s-a pronuntat asupra tuturor motivelor invocate in apelul procurorului, care a criticat solutia primei instante in privinta cheltuielilor judiciare suportate in prezenta speța, descrise si in 4-5 a prezentei decizii.

Drept urmare, instanta de apel a adoptat o decizie de mentinere a sentintei primei instante, prin care au fost trecute in contul statului cheltuielile de judecata pentru efectuarea expertizelor judiciare, printr-o motivare superficiala, fara a clarifica

corectitudinea soluției primei instanțe, în condițiile în care rapoartele de expertiză prezente în speță au fost efectuate după 09.02.2018, după intrarea în vigoare a modificărilor la art. 143 Cod de procedură penală, și a lăsat fără o argumentare cuvenită motivele invocate în apelul declarat de procuror, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel recursul declarat de procuror urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată parțial pe aceste aspecte, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de instanța de apel.

Împrejurările expuse au atestat în mod lucid că, instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, admitând astfel o eroarea judiciară care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că nerespectarea întocmai a normei procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie eroare de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, s-a impus soluția admiterii recursului ordinar declarat de către procuror, casarea deciziei contestate în partea neîncasării cheltuielilor de judecată din contul inculpatei și s-a dispus rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. La rejudecarea cauzei instanța de apel va urma să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2020, a fost admis apelul procurorului, s-a casat parțial sentința, în partea care se referă la neîncasarea cheltuielilor de judecată, și s-a pronunțat, în această parte, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care s-a încasat de la Olari Mariana în beneficiul statului suma de 5670 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

10. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpata a săvârșit anume infracțiunea imputată. Instanța de apel a atras atenția la faptul că, normele juridice (art. 227- 229 Cod de procedură penală) urmau a fi interpretate ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare 09 februarie 2018. Prin Legea respectivă a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat. Prin urmare, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor. Astfel, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urma să reprezinte excepția, dar nu regulă. Astfel, instanța a considerat întemeiat apelul acuzatorului de stat și a dispus încasarea de la Olari Mariana în beneficiul statului a sumei de 5670 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizelor.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpata a atacat-o cu recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și să fie pronunțată o nouă hotărâre prin care să fie anulate acțiunile

civile și să nu fie încasată cheltuielile de judecată, din motiv că nu dispune de astfel de sume.

În motivare recurenta a indicat că, vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o din start și a anunțat organele competente. Prin urmare este impusă să achite taxa de stat și cheltuielile pentru expertizele efectuate, pe care nu le-a cerut. Referitor la acțiunile civile, inculpata menționează că nu are posibilitatea de a achita sumele stabilite de instanța de judecată.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatei, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca necorespunzător cerințelor de formă și de conținut prevăzute de art. 427 și 430 Cod de procedură penală.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecării și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel împotriva inculpatului.

În speță, recurenta critică hotărârea adoptată de instanța de apel, însă nu aduce careva argumente în vederea susținerii acestei poziții, omite să formuleze în cerere careva critici plauzibile privitor la ilegalitatea hotărârii contestate, limitându-se doar la expunerea unor fraze de ordin general referitor la cuantumul acțiunilor civile și a cheltuielilor de judecată, care nu contribuie în vreun mod la suplینirea cererii cu circumstanțe de fapt și de drept pentru a fi preluată spre examinare în fond de către instanța de recurs.

De principiu, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurenți, cu indicarea legăturii cauzale dintre eroare de drept pretinsă că a fost admisă de instanța inferioară și circumstanța de fapt a cauzei căreia aceasta se circumscrie.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul evidențiază că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ

de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal.

Având în vedere cele consemnate supra, Colegiul Penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpata, deoarece acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

14. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de **OLARI Mariana XXXXX**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2020, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 aprilie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion